

## „Edinost“

Izhaja **dvakrat na dan**, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri, o ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

## Varočnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gl. 21.—  
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—  
Za pol leta, šest let in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

# EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V „Edinosti“ je moč!

## Oglasi

se računajo po vrstah v petilo. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilna, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravištvo**. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemništvo v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

## Brzobjavna in telefonična poročila. (Novejšje vesti.)

**Praga 14.** Danes so zborovali zastopniki češkega državnno-zborskega kluba in konservativnih veleposestnikov. Razpravljali so o političnem položaju v obče in zlasti o konferenci, sklicani od predsednika državnega zbora. Spoznalo se je popolno soglasje obeh klubov ter sklenilo solidarno postopanje istih v vprašanju konferencie.

**Dunaj 14.** Danes popoldne je cesar sprejel ministerskega predsednika, grofa Thuna, v avdi-jeneiji. — Pravosodni minister, dr. Ruber, se je danes posvetoval z grofom Thunom v palači ministra-predsednika.

**Budimpešta 14.** Na zboru ogerskih škofov se je razpravljalo danes o vprašanjih, ki se tičejo podruka in neodvisnosti cerkve. Tudi jutri bodo zborovali škofje.

**Belgrad 14.** (Pravda proti radikaleem.) Obtoženece Stojković izjavlja, da je imel s Pavičevićem opraviti samo kakor odvetnik. V njegovih pismih svojemu klijentu ni najti ničesar, kar bi opravičevalo obtožbo radi veleizdaje. On priznava, da je radikalec po mišljenju, ni pa sovražnik Obrenovićev ter nima vzroka želiti, da bi se vrnil Karagjorgjević.

Obtoženece Novaković pravi, da je obtožba proti njemu neutemeljena. Marinković taji, da bi bil pred »atentatom« reknel, da je v Srbiji pričakovati važnih dogodkov.

Neki svedoki trde, da je bil Marinković zmiraj dobro podučen o vsem, kar je nameravala radikalna stranka.

Todorović taji, da bi bil pred napadom reknel, da bode kmalu tekla kri.

**Blomfontain 12.** Členi državnega zbora (raada) Oranjske republike so obveščeni, da imajo

biti pripravljene za izredno sejo državnega zbora. Na nekem zboru so meščani Oranjske države sklenili, da se hočejo v slučaju vojne med Transvaalom in Angležko bojevati na strani Transvaala.

**Rim 14.** Križarica «Carlo Alberto» je dobila ukaz, da je pripravljena na pot v Kitaj.

**Pariz 14.** Z velikih vojaških vaj v Lacroixu javljajo, da so danes v jutro tamkaj zaprli nemškega vohuna.

## Kdo gospodari?!

(Dopis.)

No, da odgovorimo na to vprašanje, ni nam treba posebne bistrumnosti. Odgovor je lahek: Poulična sodrga v imenu irredente. Dan za dnem dobivamo dokazov, kateri podkrep-ljajo naše menenje. Dokaz so nam: Heb, Celje, Celovec, Grasljece itd. Vlada činea in je nezmožna, da bi stopila na prste ti sodrgi. Pogaja in pogaja se pouličnjaki kakor s kakim mogočnim vojsko-vodjem. Žalostno! Žalostno je za vsako vladu, da dopušča, da taka sodrga stavlja pogoje miru! — Kdo stavlja pogoje v vojni? — Vedno le zmago-valec. Kdo pri nas? Pouličnjaki. Logičen sklep iz tega je torej: poulična svojat je zmagovalka! Zmagovalce je tudi diktator. Ullea je torej dik-tator. Drastično ilustracijo tem razmeram smo dobili z zborovanjem zaveze učiteljskih društev v Gorici.

Šolska vodstva sežanskega okraja so dobila okrožnico od c. kr. okr. šol. sveta, ki je datirana od dne 1. sept. 1899, št. <sup>1741</sup> <sub>o. s. sv.</sub> in se glasi:

«Okrožnica vsem šolskim vodstvom sežan-skega okraja.

Vsled prošnje učiteljskega društva za sežanski okraj od dne 12. avgusta t. l. št. 102, za podeli-tev pouka prostega dne v 11. dan septembra t. l.

volje; le ko je prišla Gregorjeva Ančka — ki je bila prej pri strieu — zopet domov v našo vas, jel je postajati zamišljen in otožen. Zagledal se je bil v dekleta in ona mu tudi ni kazala, da ga ne mara. Oče njen je bil vesel pridnega fanta in Ludvikovi stariši tudi niso imeli nič proti Ančki. Zmenili so se, da kupi Ludvik gori v Velikem klanec domačijo in se potem z Ančko preselita tja, kajti doma je gospodaril že njega stareji brat. Kupil je res kmetijo, a Ančki ni bila po volji; dejala je, da ne gre v tako puščobo. Ženitovanje se je še zavleklo, Ludvik je prodal domovje, če tudi je imel nekaj zgube, a Ančka vendar ni bila prijazneja žnjim. In kmalo je Ludvik izvedel, kaj je vzrok Ančkini mlačnosti.

Skozi našo vas so zidali cesto; dosti ljudij je delalo na nji. Mej njimi je bil tudi neki Italijan — Bonetti so mu pravili — za nadzornika. Mlad in lep je bil, rad se je prilizoval dekletom in tudi pred Gregorjevo hišo se je ustavljal vselej, kadar je šel na cesto. Ljudje so kmalo govorili, da sta si z Ančko dobra in dekle samo tudi ni tajilo tega. Ludvik je vedel vse to; iz začetka je molčal, a neko nedeljo popoldne je šel k Gregorjevim, da poreče Ančki, naj pusti ali Italijana ali njega. In pustila je — njega! Od tedaj ni šel več k Gregorjevim; ogibal se je ljudi, najbolj pa Ančke in Italijana. Ljudje so pravili, da je »čuden« in res je včasih delal ko črna živina, a potem je zopet legal na vrt, nepremično zrl v nebo in se ni zme-

povodom glavnega zbora »Zaveze učiteljskih društev za Kranjsko, Koroško, Štajarsko in Primorsko« v Gorici se naznanja, da imajo one šole, katerih učiteljstvo se udeleži glavnega zbora v Gorici, ponedeljek 11. dan septembra t. l. pouka prost dan.

Vabim šolska vodstva, da to podrejenemu učiteljstvu pravočasno naznanijo.

Predsednik:  
Gorizutti.

Dne 9. t. m. so dobila zopet vsa šol. vodstva od istotam naslednjo okrožnico:

«Štv. <sup>1871</sup> <sub>o. s. sv.</sub> Sežana, 8. sept. 1899.

## Okrožnica

vsem šolskim vodstvom polit. okraja sežanskega.

Vsled dopisa c. k. glavarstva v Gorici, dne 8. sept., so prepovedana od vlade vsa zborovanja, koncerti in banketi »Zaveze učiteljskih društev« dne 10. in 11. t. m. v Gorici. Prekljuje se torej tukajšnji odlok od 1. sept. 1899 št. 1741 in prepoveduje se podati v Gorico in odreduje se, da mora biti dne 11. t. m. šola.

V ogib neprijetnih nasledkov, spolnuje naj se natanjčno ta ukaz.

Predsednik:  
Gorizutti.

Kateri je bil uzrok drugi okrožnici? V prvi okrožnici c. kr. okrajni šolski svet takorekoč pozivlje učiteljstvo, naj se isto udeleži »Zvezinega« zborovanja, s tem, da udeležencem dovoljuje od šole svoboden dan. V drugi okrožnici jim pa strogo prepoveduje udeležiti se istega zborovanja, preté jim z neprijetnimi nasledki. Zapoveduje jim, da dne 11. t. m. morajo imeti šolo, da-si je kardinal-nadškof v okrožnici št. 2606 od dne 4. sept. t. l. zapovedal, da je 11. (ali 12.) t. m. maša z »Requiem« po blagopokojni cesarici Elizabeti in bi to-rej na vsak način ne bi imelo biti šole!

## PODLISTEK.

### Vaške slike.

II.

#### Staretov Ludvik.

Zvonilo je »Zdrava Marija«, mrak je legal čez vas, a v naši vasi je bilo še vse živo. Tam pred županovo hišo je bilo vse polno ljudi in vedno se je še kdo pridružil gruči. »I kaj pa imajo vendar tamkaj!« je vprašala Podlipčeva Tona svojo sosedo, Belčevo Katrico. »I kaj še ne veš! Stareto-vemu Ludviku se je v glavi zmešalo. Strašno je kričal in razbijal doma; morali so ga zvezati in zdaj so ga pripeljali k županovim, da ga odpošljejo jutri v Ljubljano.« — »Moj Bog, kaj praviš — Ludvik se meša — to že ne more biti res.« — »Res je, res, vprašaj katerega hočeš, vsakdo ti pové. Škoda ga je reveža; najzljšji fant je bil v naši vasi. In veš, zakaj mu gre ob pamet? Samo zaradi tistega Gregorjevega dekleta, tiste Ančke, ki ga je vodila za nos. — Lahko vest tudi ne more imeti in Bog jej tudi gotovo ne podeli sreče.« — »Ne podeli ne«, je pritrdila Tona svoji tova-rišici, s katero sta še dolgo stali pri vaškem stu-denceu in ugibali, kaj in kako bo z ubogim Lud-vikom.

— Ludvik je bil res lep fant, a bil je tudi dober in priden kakor malokdo. Vse ga je imelo rado, staro in mlado. Vedno je bil vesel in dobre

nil; ne za ljudi, ne za jed, ne za nič. — Italijan je vedno prihajal k Gregorjevim. Ančka ni bila brez evenka in zvitemu Italijanu to ni hodilo na poti. Staremu Gregorju to ni bilo všeč, a nazadnje se je vendar udal. Bonetti mu je znal govoriti na dušo in tako je prišlo, da sta bila neko nedeljo Ančka in Italijan na oklicih. Ludvik je bil tedaj v cerkvi. Pravili so, da je postal močno bled in potem da je mej vsem opravilom krčevito vrtil klobuk mej rokami. Prišel je domov, zaprl se v kamro in proti večeru je začel razbijati in razsa-jati, da so z silo ulomili vrata in ga zvezali. Od-peljali so ga v Ljubljano na Studence, kjer je ostal kakega pol leta. Potem so ga izpustili domov. Tih in zamišljen je hodil okoli, z nikomur ni govoril, ogibal se je vseh. Čez nekaj časa se mu je zopet povrnilo; mešalo se mu je huje, nego prvič. Od-peljali so ga zopet v Ljubljano, od koder se ni vrnil več. Ne dolgo po njegovem odhodu je prišla vest, da je umrl v norišnici.

Ančka je vzela Italijana. Preselila se je žnjim nekam na Laško. Pravili so, da jo je imel rad, dokler je zapravljala njeno doto. Ko pa ni bilo več denarja, izkadila se je tudi njegova prijaznost. Grdo je ravnal žnjo in jo pretepal, dokler ga ni nekoč vzela noč. Pustil ji ni ničesar. Domov jo je bilo sram. Nekaj časa se je potikala po Laškem, zdaj pa pripovedujejo ljudje, da služi tam nekje na Reki.

Poluks.

Kje je doslednost? — Kje je torej vzrok, da se je izdala omenjena druga okrožnica?! No! — Goriški gospódi se je pač zljubilo tako.

Našega učiteljstva niso hoteli videti v svoji sredi. Istega učiteljstva, ki je **najmarljivejši** delavec na polju narodne omike, ki je vzgojitelj in voditelj našega naroda, katerega isti gospódije toli čr tijo!

In hajd! Poslali so, bodisi že anonimno ali ne anonimno pismo do c. kr. vlade (Tudi tržaski «Piccolo» — to glasilo vse sodrge — je poštno «pritisnil» v ta namen. Ured. «E.») preté z izgređi. In naša birokracija se tako boji izgređev, kakor hudič križa! In zadostovalo je. Mesto da bi bili poskrbeli vse, kar je bilo potrebno v varstvo učiteljstva — prepovedali so zborovanje! Seveda, to je najkrajša pot do miru. (Saj to je ravno rak-rana in vir vsemu zlu na Primorskem: mestu da bi vlasti prijele nasilnike in krivičnike, pa se umikajo že pred le zažuganimi izgređi!! Posledica je, da radi onih, ki žugajo z izgređi, mora trpeti oni, ki je — miren! Ali se ne pravi to stvari postavljati na glavo! Ali ni to atentat ne le na pravico, ampak tudi na logiko?! Ured. «Ed.»). Uprašamo le, kaj poreče naše učiteljstvo na to moralno pljusko od strani vlade? — Njim, irredenti na ljubo se zadajajo take pljuske našemu učiteljstvu! Gospódi z 2000-letno kulturo ni ljubo, da se naše učiteljstvo organizira in jači med seboj. Hočejo nas imeti razdeljene, da nas potem lažje uničijo. Gospa vlada jim pa seveda gre na roko in si s tem redi gada na prsih! Naj le gleda, da je isti ne piči svoječasno.

Ali si še upa kedo trditi, da ne gospodarita irredenta in poulična sodrga? — Kdor bi kaj takega trdil, je slep na obe očesi in gluhi na obe ušesi!

## Politični pregled.

TRST 15. septembra 1899.

**Tudi mi smo tu!** Govoré o spravi akeiji, ki jo je uvel predsednik dr. Fuchs na prošnjo in po želji ne le grofa Thuna, ampak brčkone tudi po ukazu viših činiteljev, se nemški listi sosebno sklicujejo na svoj binkoštni program. In govore tako, kakor bi bilo to, kar stoji v tem programu, minimum tega, kar Nemei morejo in morajo zahtevati. Neki nemškoliberalni list piše n. pr., da binkoštni program izpolnjuje najvažnejše in bistvene postulate — Čehov!

Torej — Čehov! V prvo je to gola laž, kajti češki listi vseh nijans so izjavili soglasno, da na podlagi tega programa ni možno pogajati se, ker je izbruh neverjetne, blazne domišljavosti. Ali tudi ko bi bilo res, da se binkoštni program kolikor toliko bliža zahtevam Čehov, vendar ne bi mogel biti nikdar — avstrijski program! To pa že zato ne, ker preko Jugoslovancev kar stopa na dnevni red, ker temu delu avstrijskega prebivalstva, toli nadarjenemu in živčnemu v zemljepisnih legah, ki so naravnost usodne važnosti za korist in varnost države, odreka pravico do življenja! Kdor v Avstriji odreka Jugoslovancem pravico do samostojnega narodnega življenja, ta izvršuje atentat ne le na pravico in ustavo, ampak tudi na zdravo pamet in življenske koristi monarhije.

Takov atentat je binkoštni program Nemeev. A na ta program se Nemei sklicujejo sedaj kakor na minimum onega, kar morejo zahtevati. Torej najmanj, kar morejo Nemei zahtevati v naših krajih, kakor svojo pravico, bi bilo: da nas umore narodno, da iz lojalnih, poštenih po napredku in svobodi hrepenečih državljanov napravijo narodne, političke in duševne helote!

Oj, kolike blaznosti! O ne, ne, gospóda nemška, tudi mi Jugoslovani smo tu, ki zahtevamo svoja prava in vse pogoje za svoj svobodni narodni razvoj! Tudi mi smo državljani, ki vemo, da kdor žrtvuje za človeško organizacijo — in naj se že imenuje rodilna, družba ali država — ima tudi pravico do uživanja. Tudi mi smo tu, ki se zavemo svojih božjih in človeških pravic. A sreča naša je, da nam najnoveje manifestacije pobratimstva naroda češkega z Jugoslovani pričajo, da tudi Čehi vedo, da smo tu! In naša sreča je, da se na obeh straneh širi spoznanje, da smo močni, ako se naše moči spajajo, a da bi bili slabi, ako bi se naše moči razecepile. Pred par dnevi smo

rekli, da v isti hip, ko bi ne bilo več naroda češkega, bi tudi mi Jugoslovani nehali biti činitelj v Avstriji, ali na drugi strani ni nič manje res, da bi pripoznana velika moč Čehov jela padati in bi se skrčila v nič, čim bi se odločili od ostalih Slovanov. Zato smo uverjeni, da voditelji naroda češkega nikdar ne store te usodne zmote, da bi vsprejeli kako spravo z Nemei, ki bi za Jugoslovane pomenjala smrt v zmislu binkoštnega programa Nemeev! Narod, ki je tako političsko zdrél kakor je češki, ne dela takih zmot!

Nemška gospóda naj si torej ne domišljajo, da bodo Jugoslovane mogli izobčiti iz avstrijskega programa, kakor dela to njihov binkoštni program. Prav zato, ker je ta program atentat na ekzistenco Jugoslovancev, ker je torej drzen napad na važen del posestnega stanja vsega avstrijskega slovanstva, moramo Slovani, kolikor nas je na vsej črti, naj-odločneje odkloniti binkoštni program Nemeev in izjaviti slovesno, da takov monstrum srednjeveškega nasilstva ne more služiti v podlago niti za začetek kakega pogajanja!

V tem moramo biti jedini mi Slovani, kajti binkoštni program, ako res izvršen, bi v svojih posledicah postal nevarnost za življenje vsem. Naša vzajemnost ne more biti prazna fraza, saj jo kujejo: ukupni sovražnik, ukupna nevarnost, ukupna korist in ukupna bodočnost — torej jo kuje nagon samoohrane! Postulat te vzajemnosti pa je, da na vsakem eventuelnem pogajanju kličejo Nemeem: tudi Jugoslovani so tu!

**K položaju.** Neko poročilo z Dunaja hoče vedeti, da je že sedaj izven vsakega dvoma, da Nemei odklonijo povabilo dra. Fuchsa na konferenco na »neutrlnih tleh«. Vlada sama da je že prepričana, da tudi ta najnovejša akeija za »spravo« ne bo imela nikakega vpeha.

Mi seveda nismo prav čisto nič presenečeni ali celo razočarani po tem sporočilu; v prvo zato ne, ker nič drugega pričakovali nismo; v drugo pa zato, ker to, kar je sedaj jelo prihajati v svet o glavnih namenih te akeije, ni baš takó, da bi nas moglo navduševati zanjo. »Politiki« poročajo namreč z Dunaja, da akeija katoliške ljudske stranke nima biti nič drugega, nego paralelna akeija oni — barona Chlumetzkega. A nje pritisk naj bi občutili Čehi. Privolili naj bi: da se odpravijo jezikovne naredbe in da se uzakoni — nemški posredovalni jezik. Ker pa to ne bi bilo drugega nego nova vinjeta na staro boteljko — nemškega državnega jezika, torej le novo ime za staro nemško zahtevo, mora pač občutiti vsakdo, da je tej najnovejši akeiji namen dovesti Čeha do kapitulacije pred nemško obstrukcijo. Tako stoji stvari in ni da bi človek oporekal »Politiki«, ko pravi, da prihodnji dnevi bodo zanimivi in usodni.

Žal, da ne moremo biti tako na strani praškega lista glede tega, kar pravi v zaključku svojega članka »Eingeleitet«. Kajti to s nam zdi malce preveč optimistično, ako meni: »Opri na svoje dobro pravo, zaupajoči v svojo moč, obdani od svojih prijateljev (tu meni Jugoslovane in — Poljake) se bližamo novim dogodkom. Ako se zahteva od nas lojalno, pošteno sporazumljenje, nas najdejo pripravljene v to; nikoli pa ne za kapitulacijo.«

Malo preveč optimizma je v tem vzkliku — tako se nam zdi. Ali čemu naj bi bili črni proroki? Ako ima »Politika« gotovost, da jim v vsakem slučaju vsi prijatelji ostanejo zvesto na strani, potem bomo slavili največi triumf: saj bo prvičrat v ognju posvečena ona vzajemnost avstrijskih Slovanov, katera jedina nas more dovesti do cilja.

Še jedno izjavo »Politike« moramo zabeležiti z odkritim zadoščanjem, to namreč, da je **Čehom dolžnost, skrbeti za to, da bodo Slovani primerno zastopani na konferenci.** Te konference sicer brčkone ne bo, ali to zatrdilo »Politike« je za nas dragoceno, ker odgovarja idejam, katere razvijamo mi ravno danes v politični vesti: Tudi mi smo tu! Tudi to je nov pojav češko-slovenske vzajemnosti.

**Pravda v Belemgradu** se bliža svojemu koncu in v nedeljo že se utegne razglasiti razsodba, ali vsa razprava dosedaj še ni prinesla na dan nijednega veljavnega dokaza o zaroti in veleizdajstvu zaprtih radikalcev. Kaki dokazi so to?! Odvetnik Živković je n. pr. veleizdajalec, ker simpatizuje s kraljico Natalijo; odvetnik Pavičević je zarotnik,

ker je nekoč storil, kar je storilo na tisoče drugih v Srbiji: ker je za novo leto čestital ruskemu poslaniku Žadovskemu itd. itd. V »Information« pišejo iz Belegagrada: »Propali obrazi glavnih zatožencev so dokaz o prebiti torturi in so naredili na poslušalce najgloblji utis. Po deželi se še niso zaveli od prvih utisov pravde, v kolikor so se razširili, ali tu v Belemgradu je že opaziti neko zamolklo vrvenje, ki se potrja na obrazih znanih Milanovcev, očevidno izrazujočih — strah. Milanoveci se že tresajo pred možno sodbo naroda. Neka odlična politična, aktivna oseba se je že izrazila, da je Milan že zgubil svojo va banque partijo, le vprašanje da je, da-li bo po zaslugi le on jedini žrtev...«

## Domače vesti.

**Osebnost.** Veleučeni gospod dr. Josip Ivanič, bivši ravnatelj škofjskega konvikta in ravnatelj škofjske pisarne v Trstu, je minolega ponedeljka zapustil Trst, odidši za prefekta v Terzijanišče na Dunaj. »Naša Sloga« piše o tej priliki: Mi obžalujemo globoko, da je ta mladi in neumorno delavni duhovnik zapustil našo škofijo, ali nadejamo se za trdno, da ne ostane dolgo v tujini, ker ga doma potrebujejo škofija in naš narod, kateremu je bil vsikdar vreden in uzoren sin.

**Naša sodba.** »Slovenski Narod« od minole srede pripoveduje, da je v pravdi župana vipavskega proti »Slovenec« zastopnik tožene stranke, gospod dr. Šušteršič, prosil za delegacijo drugega sodišča, da je to zahtevanje jako žaljivo za ljubljanske porotnike, da je v prošnjo — da bi več izdalo pred sodniki višega deželnega sodišča — prav spretno vpletena tudi celjska aféra, tako, da bi mogli misliti nemški misleči svetniki v Gradeu, da gospódi okolo »Slovenca« odobravajo oni izdajski dopis v »Vaterlandu« — ki je trdil, da je Celje za Slovence »tuja tla« — in da simpatizujejo z celjskimi Nemei in Wolfjanci. In slednjič beleži še »Sl. Narod«, da je prošnja dra. Šušteršiča uložena — v nemškem jeziku!

Na ta zares huda očitanja odgovarja danes nam došli »Slovenec«:

»Ni nam treba povdarjati posebej, da je vse, kar trdi »Narod« o vsebini zadevne prošnje, nesramna laž. Pozivljamo »Narod«, da objavi zadevno prošnjo doslovno, da bode vsakdo lahko sam sodil, ali je zadevna prošnja za kateregakoli porotnika žaljiva ali če vsebuje kako simpatijo za celjske Nemei itd. Res pa je, da je bila prošnja pisana v nemškem jeziku, in sicer je smatral g. zagovornik to kot svojo dolžnost, ker je bila prošnja vložena zadnji hip in ker je znano, da dotični senat deželnega nadsodišča v Gradeu, ki ima sklepati v takih prošnjah, ni popolnoma vešč slovenskega jezika.«

Ker pa nas »Narod« apostruje, češ, da je radoveden, kako sodbo izreko obmejni Slovencei o tem dogodku, izjavljamo na kratko:

Ako je to resnica, kar pripoveduje »Narod«, mora sleherni Slovenec, brez razlike političnega mišljenja, najstrožje obsoditi postopanje branitelja tožene urednika. Kajti to, kar pripoveduje »Narod« o vpletanju dopisa v »Vaterlandu« in celjske afére z namenom kaptivacije graških sodnikov, bilo bi naravnost izdajstvo na slovenski stvari.

To je naša sodba. Toda ponavljamo: Ako je res...!

**Spomini na — Garibaldija.** Pišejo nam: Nekoliko pozno prihajam sicer, ali, boljše pozno nego nikoli, osobito ko gre za spomine na tako »slavnega generala«, kakoršen brez vsega dvoma junaški je Menotti, sin pok. Jožeta. Beležimo torej še nekoliko spominov! Oni četrtek okoli 5. ure popoldne je prišel na vrata nove luke neki črn laški možičelj, noseči v roki lep šopek belih evetlic.

Bojé se, da bi ga ustavila tam stoječa redarja, izročil je ta šopek blizo njega korakajoči gospodičini, ki naj bi ta »krasni dar« prenesla preko nevarne črte!

Redarji so brčkone opazili ta maneuver in ojoj — šopek in možičelj sta morala nazaj iz svobodne luke!

Kako nesramno predrzni so ti ljudje, naj priča tudi to, da je omenjeni starikavi pobalin iz-

Javil, ko ga je redar ustavil in vprašal, kam da je namenjen šopek: — da je to lastnina gospodičine, ki ga nosi! Gospodičina je kar ostrnela na toliki predrznosti, ter izjavila, da je šopek lastnina možiceljna, katerega pa da ne pozna niti od daleč!

Ta šopek je pa vendar prišel do blizu Garibaldijevega parnika! Utihotapljeni šopek so hoteli izročiti — Garibaldi! Toda redarstveni organi so ustavili sedaj gospodskega nositelja ter se je istemu svetovalo, naj pokloni ta »dar« tam v bližini nahajajočemu se — oslu!!

Naš kmet okoličan, lastnik tega osla, je pa izjavil, da njega osel ne sme jesti takih »darov«, ker bi potem gotovo — erknil!!!

To ni šala, to je gola resnica. I zakaj tudi ne? Vsa Garibaldijada v Trstu je bil na pol predrzna, na pol neslana komedija in v ensembli se je izborna podajala ta komična epizoda z laškim šopkom in okoličanskim — oslom!!

**Kako vam je kaj teknilo!?** Pod tem naslovom nam pišejo: Pred kratkim so bili tu naši bratje Čehi, ki so bili prišli na jug, da si ogledajo te lepe kraje. In ko so se isti, spremljani do pomola po par stotinah nas tržaških Slovencev, odhajali v Benetke, so tukajšnji lahoni čutili potrebo, da so žvižgali nam in našim bratom, ter so pokazali s tem, da v divjaštvu ne zaostajajo za celjskimi švabi!

Moja malenkost je napisala notico o tem junaštvu naših lahonov, z dostavkom, da je tako postopanje divjaško, ter da se gospodi lahomom to lahko povrne, kar jim gotovo ne bo drago!

O zadnjih demonstracijah »garibaldincev« je bilo slišati tudi raznih proti-vsklikov, a žvižganja je bilo brez konca in kraja. Sedaj uprašamo gospoda, ki je norela okolo malika Garibaldija: **K a k o j e v a m t e k n i l o t o u p r a v i l e n o ž v i ž g a n j e ? !** Vasli ni jezilo, ko ste morali poslušati mej-klicev, kakor so bili objavljeni v »Edinosti«?! »Ne stori drugemu, kar nočeš, da bi drugi tebi storil«, pravi neki izrek sv. pisma, kateri izrek priporočam najtopleje vsem sodeželanom italijanske narodnosti.

Konstatujemo opetovano, da smo se mi Slovenci popolnoma vzdržali vsake proti-demonstracije o priliki Garibaldijevega bivanja v Trstu, toda zapomnijo naj si, da je bilo to poslednjikrat, ako nas v bodoče ne bodo pulišča pri — miru!

Mi se faktično ne mešamo v njih homatije, zato želimo in zahtevamo, da tudi oni nas pustijo v miru, ako nočejo doživeti še večega razočaranja, od onega o priliki Garibaldijade!

**Slava jim!** Pišejo nam: Dne 3. t. m. smo bili vabljeni na veselico pevskega društva »Slava« k sv. M. M. spodnji. Odzvali smo se v precejšnjem številu. To število pa bi bilo gotovo še večje, ako bi ne bilo vreme tako neprijetno. Veselico je je opisala spretnejša roka, zato hočem tu spregovoriti le o res redki požrtvovalnosti Slavašev. —

Omenjeno je že bilo, da je vrla gospa soproga predsednika »Slave«, gosp. Miklavea, sama in brez nikakih stroškov za društvo napravila krasno zastavo tega društva. Omenjeno je tudi bilo (ako se ne motim), da so Slavaši sami zložili svoto, potrebno za nakup blaga zastave, toda zraven zastave so si sami napravili tudi krasen oder in dali prekrasno naslikati pevsko dvorano. Zvezda tega vrlega društva je njega predsednik, neumorni Anton Miklavec, ki je »Slavi« in slavašem prava duša. Takih predsednikov, ki bi toliko žrtvovali za društvo, katero je vodijo, je pač le malo na Slovenskem!

Miklavec je vsikdar prvi v pevski sobi, o vsaki pevski vaji ima tudi poučne govore in je vedno zadnji, ki odhaja iz pevske dvorane.

To društvo pa ima zraven svojega vrlega predsednika tudi 26 istotako vrlih pevcev, ki vztrajajo že nad osem let pri društvu in ki (ako ni posebnega vzroka) nikdar ne izostanejo od pevskih vaj ali od rednega plačevanja mesečnine!!

Te vrle možake in mladeniče naj si vzamejo v izgled ostala naša društva, in gotov sem, da bode marsikje povoljnejših vspehov, nego jih je bilo do sedaj.

»Slava« je eno najdelavnejših pevskih društev na Primorskem. To društvo ne zamuja nobene prilike, ko treba dejanski pokazati bratsko čustvo do sorojakov in čut kolegijalnosti do ostalih pevskih, in sploh narodnih društev.

Živela torej naša »Slava«, nje predsednik in njeni vrlji pevci!

**Iz vojaškega veteranskega in podpornega društva za Trst in okolice** nam pišejo: Hoteči slaviti petdesetletnico vladanja Njegovega Veličanstva po Njega najvišji želji — brez hrupa in z ustanovljenjem dobrodelnih naprav — združil se je odbor odsluženih vojaških in državnih uradnikov s plemenitim namenom, da se ustanovi veteranski podporni kor v trajni spomin na ta cesarski jubilej. Dne 14. avg. l. l. je bil prvi občni zbor, katerega se je udeležilo 250 oseb. Prečitana pravila so se odobrila soglasno in tako je bilo ustanovljeno novo društvo. Ko so bile odstranjene vse ovire — v kar je trebalo blizu leto dnij — je ta eminentno patrijotična in človekoljubna ustanova zadobila zakonsko potrjenje z odlokom namestništva od 9. avgusta 1899. št. 1937. Ker se je stvar zatezala toliko časa, je novo društvo trpelo precej škode. Sosebno, ker se niso mogli pobirati milodari in že zagotovljeni doneski. Lastni prihodki iz redne članarine pa so komaj zadoščali za najemščino, za pisarniške potrebe, knjige, tiskovine itd., kamo-li da bi bil mogli dati pomoč potrebnim udom!

Zaupajoči v domo- in človekoljubje naše javnosti pozivlja predsednik sedaj, naj bi oni, ki so že kaj obljubili, in tudi vsi drugi patrijotje, doposlali mrvice v podporo starim veteranom, ki so svojo mladost in svojo kri žrtvovali za domovino.

Ti dobrotniki bodo na častnem mestu vpisane v letnike društva.

Do sedaj so doposlali:

A. Lojč 17 kron, A. Zavrtanik 7 K, A. Gregorič 17 K, I. Sosič 10 K, A. Udovič 17 K, A. Pangere 6 K, M. Smole 9 K, gaspa L. Gregorič jedno lampo za 50 K, gaspa M. Čekada jedno zidno uro za 30 K.

Sedež društvu je v ulici Tintore št. 5., I. nadstropje.

»Slovansko pevsko društvo« v Trstu se udeleži dne 17. septembra slavnosti blagoslovljenja zastave bratskega pevskega društva »Zarja« v jutro po deputaciji, popoldne na koncertu pa korporativno. Na koncertu bo pelo »Slov. pevsko društvo«: »Na vrelu Bosne« od F. S. Vilharja, veliki zbor z bas-solom. Na banketu bo zastopal društvo društveni tajnik.

**Prošnja.** Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah prosi vse one rodoljube in slavna društva, katerim je o priliki blagoslovljenja društvene zastave razposlalo nabiralne pole, da bi iste čim prej vrnil, bodisi popolnjene ali nepopolnjene.

**Cepljenje kôz** se bo vršilo v drugi polovici t. m. in sicer: za 1. okraj v ljudski šoli v ulici Lazzaretto vecchio od 20—27. t. m.; za drugi okraj v ljudski šoli za staro mesto; za 3. okraj v ljudski in v meščanski šoli v ulici Giotto; za 5. okraj v ljudski šoli na Barieri; za 6. okraj v ljudski šoli v ulici Rena nuova; za 7. okraj v šoli v ul. dell' Istria dne 20. septembra in v ljudski šoli v Škednju dne 28. t. m.; za 8. okraj v ljudski šoli v ul. Ferriera dne 20. t. m., v ljudski šoli na Katinari dne 21. t. m.; za 9. okraj dne 20. t. m. v lj. šoli v ul. Giulia in dne 21. t. m. v lj. šoli na Verdelli; za 10. okraj dne 28. t. m. v lj. šoli na Belvederu, dne 20. t. m. v lj. šoli v Barkovljah in dne 21. t. m. v Rojanski lj. šoli; za 11. okraj dne 23. t. m. v lj. šoli na Opčinah, dne 25. t. m. v lj. šoli v Trebčah, dne 27. t. m. v lj. šoli v Bazovici, za 12. okraj dne 23. t. m. v lj. šoli na Proseku, dne 25. t. m. v lj. šoli v Sv. Križu. Razven tega vsaki dan vsega poletja, izvzemši nedelje in praznike, v zavodu za cepljenje v ul. Palladio od 5—6 ure pop. Drugod, v šolskih poslopih so določene ure od 4.—5. pop. Cepljenici se pregledajo osmega dne po cepljenju.

**Dražbe premičnin.** V soboto, dne 16. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: na trgu della Legna št. 7, hišna oprava; v ulici Caserma št. 3, 1 tiskarski stroj; v ulici Riborgo šte. 10, hišna oprava; v ulici Riborgo št. 13, hišna oprava; v ulici Valderivo št. 7, hišna oprava in sodi.

**V svobodni luki** so aretirali včeraj 26-letnega Ivana P. iz Planine, ker so našli pri njem 9 vencev ukradenih fig. — Pri 41-letnem dninarju Antonu St. iz Krškega pa so našli 3 1/2 kile mandeljev, o katerih je trdil, da jih je nabral, ko so

razkladali neki parnik. Prvega so spravili v zapor, drugega pa zasliali in izpustili.

**Mlada družba tatov.** Predsinoči sta našla dva redarja v košu nekega voza v ulici Alessandro Volta mirno spati pet fantov, v dobi od 11. do 15 let. To so bili Rudolf P. iz ulice Farneto, Ivan S. iz Torrente, Anton G. iz ul. Media, Marij Z. z Acquedotta in Viktor T. iz ul. Media. Na komisurijatu so dečki priznali, da so izvršili več tatvin, skupno ali posamični. Vsled tega so jih spremlili v ulico Tigor.

**Poskušen samomor.** 19-letna Nela L. iz ulice S. Francesco je izpila količino fenilne kisline. Sorodniki so jo spravili v bolnišnico, kjer so ji izprali želodec. — Vzrok je baje zopet nesrečna ljubezen!

**Nezgoda.** Natakari Valdemar Tomasini je padel sinoči s krova parnika »Vindobona«, ki je zasidran v svobodni luki, v prostor za premog ter se je precej nevarno ranil na več mestih. Zdravnik rešilne postaje, dr. Fonda, mu je podelil prvo pomoč ter ga dal spraviti v njegovo stanovanje v zagati del Moro št. 10.

## Različne vesti.

**Milan in sodniki.** Slavniki ruski feljtonist Darošević je priobčil v »Rossiji« to-le satirično črtico: **Kraj:** Beligrad, konak. Zbrani so sodniki prekega sodišča. Ustopil je Milan. Milan: Zdravo, gospoda! Jutri začne preko sodišče svoje delo in pozval sem vas, da Vam povem nekaj besed o velikih dolžnostih in o važnosti poklica, kateremu ste se posvetili. Ne mislite, da bi vam hotel usiliti kako odločbo. Nikakor ne! (Navdušeno):

Vest sodnika mora biti svobodna! Ona zajema svoje prepričanje sumo iz dejstev. Ne mislite, da hočem pritiskati na vas. Bog obvari! (S solzami ganjenja:) Sodnik mora biti svoboden, svoboden, kakor sokol v zraku, ki leta v nedosežnih višinah, kjer ga ne more dospeti strel.

Ne mislite gospoda, da bi Vam jaz priporočal, da bi se dali voditi od kakih političnih ozirov. Nikakor ne! (Z največjim navdušenjem:) Vse je prah in nič za sodnika razven resnice! Edino ona naj ga vodi! On ne pozna ozirov, on poslušal glas svoje vesti in to, kar mu ukazuje njegovo sveto prepričanje. Pozval sem vas, ne da bi pritiskal na vas ali uplival — nikakor ne! Hotel sem Vam samo reči, ako se vi, vrag vas vzel, predrznete rešiti le jednega izmed obtožencev, jaz vas uženem v kozji rog, glave vam dam prebiti, vrv zvezati okoli vrata, nabiti vas na kol, pustiti, da zgijete v trdnjavi, glave navzdol, a noge kvišku! Idite, gospoda, in sodite po svoji vesti!

Sodniki se klanjajo in odhajajo. Milan se jim posmehuje, češ: Le jeu est fait, rien ne va plus.

Mlad človek je stopil v dvorano:

Kaj ste rekli?

Milan: To je stavek, ki sem ga čul na dvoru princa od Monaco.

**Skrivnosti elektrike.** Ruskemu inženjerju Steinu, ki ima že lepih uspehov na polju elektrotehnike (telefon brez žice je njegova iznajdba), se je baje posrečilo sestaviti stroj, s pomočjo katerega bodo — videli slepci. Neki angleški novinar je poskušal ta stroj na sebi; Stein mu je namreč zavezal oči tako trdno, da ni videl ničesar. Potem ga je zvezal se strojem, in glej, novinar je videl vse, kar se je godilo krog njega. Ko pa je inženjer pretrgal električni tok, je bil novinar zopet v popolni temi. Stroj da je majhen ter ga bodo slepci lahko nosili s seboj; tudi ne bo predrag. Vsa stvar je seveda sedaj še ovita v skrivnost, a če se vesuresniči, bi to bila iznajdba, katero bi trebalo prištevati najslavnejšim vseh dob. Sedaj se bavi Stein s tem, da podeli tudi nemim sluh. Če le vse to ni dobro izmišljena — raea!

**Kuga na Portugalskem.** Francozka vlada je poslala v Oporto zdravnikov, da prouče bolezen. Iz poročila teh zdravnikov je posneti sledeče: Francozki zdravniki so menenja, da kuga ne ugasne tako kmalu, ampak da bo trajala več mesecev, morda tudi leta in leta. Za druga mesta v Evropi ni nevarnosti, ako se bo ravnalo strogo po higijeničnih naredbah, ki veljajo za take slučaje. Zdravstveni kordon, s katerim je obdano mesto, škodi več, nego pa koristi, ker so prebivalci vsled istega kakor v ječi; vsled kordona narašča revščina,

ki povspesuje umrljivost. Boljše bi bilo, da bi desinfekciji mesta obračali večjo pozornost.

## O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Točka 300 (379). — Poleg navedenih imamo Dolenje še deležniško obliko «pozabeljši» (pozabivši), n. pr.: Pozabeljši je ostavil čutaro vina v hramu.

Točke 357, 360, 361. — Kedar glagole biti, hoteti, imeti, moči in smeti (da, tudi ta poslednja dva) zanikaje spregamo, spajamo v sedanjem času zanikalnico ne ž njimi vred, n. pr. nesem, nesi, nej, nesmo, neste, neso; nečem, nečeš, neče, nečemo, nečete, nečejo (neče); nemam, nemaš, nema, nemamo, nemate, nemajo; nemorem... nemoremo; nesmem... nesmimo... Te oblike so jedino pravilne in jih je tudi rajni Levstik, bivši prijatelj prof. Levca, toplo priporočal, ker jih tako velika večina slovenskega roda govori — po vsem Dolenjskem in Štajerskem — da, na Dolenjskem v nesem... in nemam... čujemo celo prav različno izgovarjati j vmes, n. p. nejsem, nejsi... nej smo, nejste, nejso; nej mam, nej maš, nej ma, nej mam, nej mate, nej majo; — ali nekoj čudnoj izmenoj so pretopili ta ej v slabši i in ga v knjigo uveli.

Namesti nečem... nečemo... govorimo in pišemo tudi nočem... nočemo...; kaj misliš, kako je pravilnejše? Na vsak način rečem... nečemo..., ker je zanikanje krepče, nego istinita volja.

Točka 367. — Na Notranjskem, zlasti pa v Brkinih, po Krasu in Štajerskem govore vzajemno s Hrvatami krajšo obliko za tretjo množinsko osebo v sedanjem času, izvzemši one na — a jo, ne samo v glagolih, ki so v prvi edninski osebni na končnici naglašeni, nego tudi v vseh drugih, ali ne naglaševanih končnicah, n. p. grabim... grabe; hvallim... hvale; lezem... lezo; mislim... misle; molzem... molzo; objemljem... objemljo; omiljujem... omiljujo; podučujem... podučujo; posredujem... posredujo; predem... predo; pridem... prido; rabim... rabe; vidim... vide; zmagujem... zmagujo; žaljujem... žaljujo... kar je posnemanja vredno, saj je jezik toliko krepči in lepši kolikor izraževanje pristnejše in točnejše. (Pride še.)

## Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Pariz 15. Hočejo vedeti, da se je minister-ski svet v načelu izrekel za pomiloščenje Dreyfusa. Dotični dekret se baje podpisuje prihodnji torek. Mnogi pokrajinski listi in tudi častniki so baje za pomiloščenje. V aféri zarote se utegne udušiti več tožeb nego se misli.

Pariz 15. V Nantesu se je uvela sodna preiskava proti ligi antisemitov, proti ligi nacionalistov in proti ligi rojalistiške mladeži. V Saint-Etienne so bile hišne preiskave v prostorih dveh antisemitskih listov in pri nekaterih členih lige antisemitov.

London 15. »Times« javljajo iz Pariza večerajšnjega dne: Glasi se, da je francoski minister za zunanje stvari, Deleassé, naložil francoskemu generalnemu konzulu v Transvalu, naj porabi ves svoj vpliv, da predsednik Krüger vsprejme predloge Chamberlainove.

London 15. »Daily News« javljajo iz Kapstadta večerajšnjega dne: Tisoč mož je na delu, da utrjajo utrdbe okolo Pretorije.

Pretorija 15. Tajna seja obeh zbornic, ki se je vršila večeraj popoldne, je trajala do 6. ure. Predsednik Krüger je zapustil sejo ob 4. uri in se ni povrnil več. Čuje se, da je Transval glede sestave odgovora močno pod vplivom države Oranje in da polaga važnost na ohranitev dogovora od leta 1884.

## Nikolaj Terškan

trgovec v Ljubljani

priporoča ob pričetku sezone svojo **izborna kisle zelje v sodčkih po 200, 100, 50 in 25 kg.**, kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkih po 200 in 100 kg. se računajo brutto za netto, pri pošiljavi po 50 in 25 kg. pa se plačajo prazni sodi po 70 in 50 kr. Posebno prilčno za večje rodbine in gostilničarje!

**Cene brez konkurence.**

## Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 glid. ter se plačujejo četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

### Posredovalnica za potovanja.

**Alojzij Mozetič** Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1903.

### Zaloga krompirja, zelja in fižola.

**Vatovec Jak.** ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

### Zaloga olja, mila in kisa.

**Vatovec Anton** Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

### Krčme.

**Jurković Mate** ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

**Jak. Perhauc** Via Acquedotto št. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

**Pirih Ivan** Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

**Lozić Jurij** Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

**Potočnik Fran,** ima gostilno v ulici Ireneo št. 1., toči istrijsko, dalmatinsko in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

### Obuvala.

**Stantič Josip** „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

**Rehar Peter** ulica Riborgo št. 26. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala ponaročbi.

### Trgovci.

**Nazarij Grižon** Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

**Ant. Furlan** Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna, cene brez konkurence.

**Abram Fran** Via S. Francesco št. 22 Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

**Jak. Perhauc** Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

**R. Kolar** na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

**Marija Čokelj** na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

**Anton Šorli** priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

**T. Zadnik** Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

**I. Tavčar,** krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

**Fran Hitty,** Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

**Novak Mihalj,** trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

## FILIJALKA C. KR. PRIV. ASTRISKEGA KREDITNEGA ZAVODA za trgovino in obrt v Trstu.

### Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 <sup>1</sup> / <sub>4</sub> %	30-dnevni odkaz 2 <sup>1</sup> / <sub>4</sub> %
30- " " 3 <sup>1</sup> / <sub>4</sub> %	3-mesečni " 2 <sup>1</sup> / <sub>4</sub> %
	6- " " 2 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovnih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavih.

### Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2<sup>1</sup>/<sub>4</sub>% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

### Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

### Kupnja in prodaja

bitku 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub>% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

### Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

### Kreditna pisma na katerokoli mesto.

### Vložki v pohranu.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

## Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.526.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.692.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

## Naznanilo.

Na prodaj je 500 kvintalov grozdja (refoška) po jako nizki ceni. Za predloge in pojasnila treba se obrniti direktno na **A. Zamarini, Cittanova (Istra).**

Anton Širca	GORICA	Nunska ulica št. 12.	Konsumna zaloga olja	
			razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).	
			Olje jedilno fino	32 nč.
			" dalmatinsko	36 "
			" istrsko	40 "
			" namizno La	44 "
			" " najtnejše	48 "
			" " extra	56 "
			" " specialitetno	60 "
			" Posebno za cerkveno luč	38 "

## ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

## Dr. JOSIP MARTINIŠ

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8<sup>3</sup>/<sub>4</sub> zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadst.